

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018010635
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:0018010635.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému J. R. pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/119/2018 zo dňa 28. 2. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 3. júna 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného J. R..

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 4T/119/2018 zo dňa 28. 2. 2019 uznal obžalovaného vinným zo zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 31. 05. 2018 o 19.45 hod. v úmysle získať pre seba a pre iného nezistenú finančnú výhodu (nakoľko migranti zaplatili finančnú zálohu, čo vyplýva z vyšetrovacieho spisu), prevádzal 20 osôb vietnamskej štátnej príslušnosti bez trvalého pobytu na území Slovenskej republiky, ktorí nedovolené prekročili štátnu hranicu medzi Ukrajinou republikou a Slovenskou republikou nezisteného dňa a času v služobnom obvode Oddelenia hraničnej kontroly PZ Podhorod', okres Sobrance, medzi hraničnými znakmi 186-187 a po tomto nedovolenom prekročení a vniknutí na územie Slovenskej republiky boli dovedení na miesto medzi obcami Choňkovec a Podhorod', kde následne medzi týmito obcami títo nelegálni migranti (20 osôb) nastúpili do zadnej časti nákladného motorového vozidla zn. Peugeot Expert, EČ: HE 541 CC, a toto motorové vozidlo viedol obžalovaný J. R. cez územie okresu Sobrance na nezistené miesto ďalej do vnútrozemia, pričom bol dňa 31. 05. 2018 v čase o 20.00 h zastavený a kontrolovaný na štátnej ceste za Sobrancami v smere na Zemplínsku Šíravu, asi 100 m za križovatkou na obec Ruskovce, policajnou hliadkou Mobilnej zásahovej jednotky Sobrance, kde následne po zastavení tohto vozidla, obvinený vyskočil vozidla a utekal cez príľahlé pozemky až do dvora domu v Sobranciach na ul. Bernolákovej č. 1, kde bol následne policajnou hliadkou Mobilnej zásahovej jednotky Sobrance zadržaný, pričom zároveň zo zadnej časti vozidla vedeného obvineným vyskočili nelegálni migranti - občania Vietnamu, ktorí sa rozutekali po okolí, avšak následne títo boli nájdení a predvedení v počte 20 nelegálnych migrantov - občanov Vietnamu na Oddelenie hraničnej kontroly PZ Podhorod'.

Súd mu za to uložil podľa § 355 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody mu podmienenčne odložil a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 36 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. prikázal obžalovanému podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 28. 2. 2019. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že z doteraz vykonaných dôkazov nevyplýva, že mal úmysel získať pre seba alebo pre iného priamo, či nepriamo finančnú výhodu alebo inú materiálnu výhodu. Obžalovaný sa hneď na začiatku priznal, že je páchatelom predmetného skutku, ale len podľa odseku 1 k § 355 Tr. zák. Možno ustáliť, že v konaní nebol produkovaný jediný dôkaz, ktorý by potvrdil, že obžalovaný mal úmysel získať pre seba alebo iného finančnú výhodu. V obžalobe sám prokurátor poukazuje na výpoveď obžalovaného, kde vypovedal, že mu bola ponúknutá suma 150 €, ale on žiadne peniaze nepýtal, ako taxikár už veľakrát prevážal ľudí zadarmo a to hlavne preto, že je veriaci a kresťan katolík a bežne pomáha ľuďom aj takýmto spôsobom. V obžalobe prokurátor ďalej poukazuje na výpoveď obžalovaného, kde mal J. R. postavenie podozrivého, kde jednoznačne uviedol, že mal dostať 150 €. Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR takáto výpoveď podozrivého je nepoužiteľná v trestnom konaní ako dôkaz, keď je tá istá osoba neskôr obvinená a je opäť vypočutá v postavení obvineného. Nakoľko ako taxikár viackrát prevážal aj väčšiu skupinu ľudí rozhodol sa, že tieto osoby prevezie, pričom z jeho strany sa jednalo len o jednorazovú prepravu migrantov. Túto prepravu nevykonával za účelom zisku, čo je potvrdené nielen jeho výpoveďou, ale aj výpoveďou samotných migrantov, ktorí uviedli, že peniaze nedali obžalovanému, ale prevádzáčom, ktorí boli v kuklách a podobne.

Podľa jeho názoru neobstojí argumentácia súdu, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený pre rovnakú trestnú činnosť a vzhľadom k tomu, že na základe požiadania údajne neznámej osoby pre túto prevážal 20 migrantov, musel byť minimálne uzrozumený s tým, že ten, kto ho požiadal o prevoz týchto osôb, resp. osoby zabezpečujúce prevádzanie migrantov cez územie Slovenskej republiky nevykonáva, resp. nevykonávajú takúto trestnú činnosť bezplatne, čo podporili vo svojich svedeckých výpovediach aj vyššie uvedení svedkovia - migranti, ktorí buď dopredu zaplatili prevádzáčom finančné sumy za prevedenie do západnej Európy alebo sa zaviazali ich vyplatiť za prevedenie finančné sumy, ktoré zarobia prácou v západnej Európe. Možno ustáliť, že sú to len domnienky a hypotézy súdu a v súvislosti s nepriamym úmyslom pri podobnom prípade súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.8To/58/2018. Ani táto argumentácia súdu neobstojí, lebo v horeuvedenom prípade išlo o celkom inú dôkaznú situáciu a obžalovaný neprevádzkoval taxislužbu, živil sa ako vodič taxislužby a je bežnou praxou, že ako taxikár prevezie ľudí aj zadarmo a to bez toho, aby on alebo niekto iný mal z toho nejakú finančnú výhodu. V konaní nebol produkovaný jediný dôkaz, ktorý by potvrdil, že obžalovaný konal s cieľom získať finančný prospech. Uvedený skutok patrí medzi úmyselné trestné činy a vina musí byť jednoznačne preukázaná. Pre odsúdenie za uvedený skutok nestačia len hypotézy a domnienky, na ktoré poukazuje súd v napadnutom rozhodnutí.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaného.

Z týchto dôvodov preto krajský súd poukazuje na podrobné a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku a k samotným odvolacím námietkam obžalovaného vo vzťahu k zmene právnej kvalifikácie uvádza :

Krajský súd nemal v zásade žiadnu pochybnosť o tom, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu prevádzactva podľa § 355 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a to na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a to po objektívnej stránke tak, ako na to správne a zákonne poukázal aj okresný súd tým, že osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky alebo osobám s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky pomáhal v nedovolenom prechode cez územie Slovenskej republiky.

Správny a zákonný je aj právny názor okresného súdu pri hodnotení subjektívnej stránky predmetného trestného činu, pretože na naplnenie subjektívnej stránky trestného činu prevádzactva podľa § 355 ods. 2 Tr. zák. postačuje aj úmysel získať finančnú alebo inú materiálnu výhodu nielen pre seba, ale aj pre iného.

Z vykonaného dokazovania, ako to podrobne rozviedol okresný súd v napadnutom rozsudku bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná skutočnosť, že obžalovaný na požiadanie údajne neznámej osoby prevážal 20 migrantov a musel byť minimálne uzrozmeneý s tým, že prevoz týchto osôb, resp. osoby, ktoré zabezpečili prevádzanie migrantov cez územie Slovenskej republiky nevykonávajú takúto trestnú činnosť bezplatne, čo potvrdili vo svojich svedeckých výpovediach aj svedkovia Q. T. W., R. T. Cu, R. D. J., Q. T. E., W. D. Hoi a ktorých výpovede okresný súd zákonným spôsobom na hlavnom pojednávaní vykonal.

Z tohto právneho názoru reagujúc na obhajobné námietky obžalovaného, že on cudzích štátnych príslušníkov (vietnamcov) prevážal „bezodplatne, z kresťanskej lásky,“ vyplýva záver, že nemožno akceptovať z právneho hľadiska tieto obhajobné námietky, pretože obžalovaný vzhľadom na okolnosti prípadu, počet prevážajúcich cudzích štátnych príslušníkov vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmeneý - ide o konanie v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b/ Tr. zák.

V súvislosti s týmto právnym záverom obstoí aj argumentácia okresného súdu o uznaní viny podľa odstavca 2 § 355 Tr. zák., vzhľadom aj k vyhodnotenej osobe obžalovaného, ktorý už v minulosti bol súdený za obdobnú trestnú činnosť, aj keď sa na jeho predchádzajúce odsúdenia hľadí, ako keby nebol odsúdený. V zmysle zaužívanej súdnej praxe súdy na základe predchádzajúcich odsúdení majú povinnosť a aj zisťujú, či páchatel v rámci svojej osobnostnej štruktúry má alebo nemá sklony k páchaniu určitej druhovej trestnej činnosti, ktorú vyhodnocujú pri hodnotení osoby konkrétneho páchatela. Z týchto dôvodov preto krajský súd neakceptoval celkovú argumentáciu osobnej obhajoby obžalovaného v priebehu trestného konania, ako aj v podanom odvolaní, pretože ju vyhodnotil a to vo vzťahu k uznaniu viny len podľa § 355 ods. 1 Tr. zák. ako právne irelevantnú.

Obžalovaný v podanom odvolaní priamo poukázal aj na predchádzajúce rozhodnutie iného senátu krajského súdu v tejto trestnej veci vo vzťahu k rozhodovaniu o väzbe a k tomu senát 8 To, ktorý rozhodoval v merite veci udáva :

Rozhodovanie o väzbe v prípravnom konaní a právne závery vo vzťahu k prípadnej kvalifikácii nie sú rozhodujúce pri rozhodovaní v rámci odvolacieho konania, pretože odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného alebo prokurátora vždy vychádza z vykonaného dokazovania v priebehu ako prípravného konania, tak aj na hlavnom pojednávaní. Z týchto dôvodov preto odvolací súd neakceptoval obhajobné námietky obžalovaného, ktorý poukázal na rozhodnutie vo veci konania o prepustení z väzby na slobodu.

Z týchto dôvodov preto krajský súd v celom rozsahu podaného odvolania vo vzťahu k namietanej právnej kvalifikácii neakceptoval obhajobné námietky, pretože sa úplne zhodol so skutkovými zisteniami, ako aj vysloveným právnym názorom okresného súdu pri uznaní viny obžalovaného zo zločinu prevádzactva podľa § 355 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Zákonný je aj výrok o uloženom druhu a výmere trestu, pretože okresný súd postupoval v súlade s ustanovením § 34, § 36, § 37, § 38 Tr. zák.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu správne a zákonne vychádzal z rovnakého počtu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a pri uloženom treste prihliadol na spôsob spáchania činu, na následok, zavinenie obžalovaného, ako aj osoby páchatela a jeho možnosti nápravy.

Aj krajský súd považuje uložený trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom 36 mesiacov za zákonný a spravodlivý. Pri ukladaní trestu odvolací súd neakceptoval vznesenú námietku obhajoby, ktorý navrhol alternatívne pri úvahách o druhu a výmere trestu, aby krajský súd skrátil skúšobnú dobu pri ukladaní podmieneného trestu, pretože ju vyhodnotil ako nedôvodnú.

Z vyhodnotenej osoby obžalovaného vyplýva a to vo vzťahu k jeho možnostiam nápravy, že bolo potrebné uložiť takúto skúšobnú dobu, pretože obžalovaný si pro futuro musí uvedomiť, že prípadné ďalšie páchanie takejto závažnej trestnej činnosti by malo pre jeho osobu negatívne účinky aj vo vzťahu k prípadným postihom. Aj podľa názoru krajského súdu uložený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou za prijatia probácie vo výmere troch rokov je zákonný a postačujúci a splní účel trestu sledovaný Trestným zákonom ako v rámci individuálnej, tak aj generálnej prevencie.

Okresný súd zároveň prikázal obžalovanému podrobiť sa v skúšobnej dobe súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, čo aj podľa názoru krajského súdu je zákonné a bude účinnejšie pôsobiť na obžalovaného, aby sa v budúcnosti nedopustil ďalšej trestnej činnosti takého alebo podobného charakteru.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.